14 Ιουλίου 2014

Ο στρατιώτης του Χριστού πρέπει να αποφεύγει τις ταραχές

/ Γενικά Θέματα / Ορθόδοξη πίστη

Ο στρατιώτης του Χριστού πρέπει να αποφεύγει με όλη του τη δύναμη τις ταραχές και ενοχλήσεις, αν θέλει να πολεμήσει καλά τους εχθρούς του.

Όπως έχει υποχρέωση αναπόφευκτη κάθε χριστιανός, όταν χάση την ειρήνη της καρδιάς του να κάνη το ο,τι μπορεί για να την ξαναποκτήση, έτσι πάλι πρέπει να γνωρίζη, ότι κανένα γεγονός που συμβαίνει στον κόσμο, που θα του συνέβαινε, δεν είναι σωστό και φρόνιμο να του στερή η να του κλονίζη την παρόμοια ειρήνη. Πρέπει ναι, να λυπούμαστε για τις αμαρτίες μας, αλλά με έναν πόνο ειρηνικό, κατά τον τρόπο, που προηγουμένως έδειξα σε πολλά σημεία• και έτσι, χωρίς ενόχλησι της καρδιάς, να συμπονάμε με ευλαβή διάθεσι αγάπης κάθε άλλο αμαρτωλό και να κλαίμε εσωτερικά το λιγότερο• δηλαδή, ας πενθούμε για τα σφάλματά του. Για τα άλλα που συμβαίνουν, τα βαρειά και βασανιστικά, που μας έρχονται, όπως ασθένειες, πληγές, θάνατοι των συγγενών μας, επιδημίες πείνας, πόλεμοι, φωτιές και άλλα παρόμοια κακά, αν και οι κοσμικοί τα αποστρέφωνται τις περισσότερες φορές, ως ενοχλήσεις της φύσεως, παρόλα αυτά, μπορούμε με την χάρι του Θεού, όχι μόνο να τα υποφέρουμε, αλλά και να τα θέλουμε και να τα αγαπάμε, σαν δίκαιη τιμωρία στους παράνομους και σαν αφορμές των αρετών στους καλούς• επειδή σε αυτόν το σκοπό αποβλέπουμε, και αυτό αρέσει ακόμη και σε αυτόν τον Κύριό μας και Θεό, που ας τα στέλνει• του οποίου το θέλημα ακολουθώντας εμείς, θα περάσουμε με καρδιά ήσυχη και αναπαυμένη όλες τις θλίψεις και τα βάσανα της τωρινής ζωής. Και να είσαι βέβαιος, ότι κάθε παρενόχλησις και ταραχή της καρδιάς μας, δεν αρέσει στα θεϊκά μάτια• γιατί όποια και νάναι αυτή, πάντα είναι συντροφιασμένη από ατέλεια και πάντα προέρχεται από κάποια κακιά ρίζα της φιλαυτίας.

Γι αὐτὸ να έχης πάντοτε άγρυπνη μία σκοπιά παρατηρήσεως, η οποία αμέσως μόλις δει κάτι που μπορεί να σε ενοχλήση και να σε ταράξη, ας σου κάνη νόημα, για να καταλαβαίνης για τι πρόκειται και να πιάνεις τα όπλα στο να διοικήσαι σκεπτόμενος, ότι όλα εκείνα τα κακά και άλλα παρόμοια πολλά, αν και φαίνονται εξωτερικά κατά την αίσθησι κακά, δηλαδή βλαβερά, όμως δεν είναι αληθινά κακά, ούτε μπορούν να μας αφαιρέσουν τα πραγματικά καλά και ότι όλα τα διατάζει και τα παραχωρεί ο Θεός, για τους σωστούς σκοπούς που είπαμε πριν και μας συμφέρουν και για άλλα, που δεν είναι γνωστά σε μας, αλλά πολύ δίκαια και πολύ άγια χωρίς αμφιβολία. Και, αν σε κάθε θλιβερό και αντίθετο γεγονός που συμβαίνει, παραμένη η καρδιά σου έτσι αναπαυμένη και ειρηνική, μπορεί να έχης πολύ κέρδος• αν όμως ταράζεται, γνώριζε ότι κάθε άσκησι που κάνεις, σου αποδίδει η καμία η πολύ μικρή ωφέλεια.

Επιπλέον λέω και αυτό, ότι όταν η καρδιά ενοχλήται και ταράσσεται, είναι πάντα κάτω από τα διάφορα χτυπήματα και τους πολέμους των εχθρών και το

σπουδαιότερο, όταν είμαστε ταραγμένοι δεν μπορούμε να δούμε καλά και να διακρίνουμε τον ίσιο δρόμο και την ασφαλή πορεία της αρετής• ο εχθρός μας λοιπόν διάβολος που μισεί πολύ αυτήν την ειρήνη (επειδή είναι μέρος, που κατοικεί το πνεύμα του Θεού, για να ενεργήση μεγάλα πράγματα), πολλές φορές έρχεται σαν φίλος και δοκιμάζει να μας την πάρη, χρησιμοποιώντας διάφορες επιθυμίες (1), οι οποίες μας φαίνονται πως είναι καλές• αλλά πόσο αυτές είναι απατηλές και ψεύτικες, μπορείς μεταξύ των άλλων στοιχείων να το γνωρίσης κι από αυτό• δηλαδή, επειδή μας κλέβουν την ειρήνη της καρδιάς.

Γι αὐτό, αν θέλης να εμποδίσης την τόση μεγάλη ζημιά, όταν ο παρατηρητής, δηλαδή ο νους και η προσοχή του νου, σε προειδοποιήση ότι κάποια νέα επιθυμία κάποιου καλού ζητεί να μπη μέσα σου, μην της ανοίξης την είσοδο της καρδιάς, αν δεν ελευθερωθής πρώτα από κάθε θέλημα δικό σου και την παρουσιάσης στο Θεό και ομολογώντας την τυφλότητα και αγνωσία σου, να τον παρακαλέσης θερμά να σε φωτίση με το δικό του φως, για να δης, εάν αυτή η επιθυμία προέρχεται από αντίδικο εχθρό• και γι αὐτό, τρέξε στον πνευματικό σου πατέρα και άφησέ το, όσο μπορείς, στην κρίσι εκείνου. Όμως, αν και η επιθυμία εκείνη είναι από τον Θεό, πρέπει εσύ, πριν να την επιχειρήσης, να ταπεινωθής και να θανατώσης την μεγάλη σου προθυμία και θερμότητα, που έχεις γι αὐτή• διότι το έργο εκείνο, του οποίου προηγείται αυτή η δική σου ταπείνωσις, αρέσει πολύ περισσότερο στο Θεό, παρά να γίνη με την επιθυμία της φύσεως – μάλιστα καμιά φορά του αρέσει πολύ περισσότερο εκείνη η δική σου ταπείνωσις, παρά αυτό το ίδιο το έργο. Και με τον τρόπο αυτόν, αφού αποβάλλεις από τον εαυτό σου τις επιθυμίες, που δεν είναι καλές και μη κάνονας τις καλές, αν δεν καθησυχάσης πρώτα τις φυσικές σου κινήσεις, θα κρατήσης την ειρήνη και την ασφάλεια, την ακρόπολι της καρδιάς σου.

Για να διαφυλάξης ακόμη την καρδιά σου ειρηνική σε κάθε πράγμα, πρέπει να την ελέγχης και να την φυλάς από κάποιες επιπλήξεις και εσωτερικούς ελέγχους της συνειδήσεώς σου, οι οποίοι μερικές φορές είναι του διαβόλου, μολονότι φαίνονται ότι είναι του Θεού, με το να σε κατηγορούν για κάποιο λάθος• τους παρόμοιους ελέγχους, από τα αποτελέσματά τους θα τους αναγνωρίσης από που προέρχονται. Γιατί, αν σε ταπεινώνουν και σε κάνουν επιμελή στο να εργάζεσαι και δεν σου αφαιρούν την ελπίδα και εμπιστοσύνη που έχεις στον Θεό, πρέπει να τους δέχεσαι σαν από τον Θεό και να τον ευχαριστής• αν όμως σε συγχύζουν και σε κάνουν μικρόψυχο, δύσπιστο, αμελή και οκνηρό στο καλό, να είσαι βέβαιος πως προέρχονται από τον εχθρό• και μη τους δίνης σημασία, αλλά ακολούθησε τον δρόμο σου και την εξάσκησί σου. Γιατί, και εκτός από όλα αυτά που σου είπα, πλέον από κοινού, γεννιώνται στη καρδιά μας οι παρενοχλήσεις και οι συγχύσεις, από τα περιστατικά των αντιθέτων πραγμάτων, που μας ακολουθούν σε αυτόν τον

κόσμο.

Αλλά εσύ, για να προφυλαχθής από αυτά τα χτυπήματα της συγχύσεως, μπορείς να κάνης δυό πράγματα• το ένα είναι να σκεφθής σε ποιό είναι αντίθετα εκείνα τα περιστατικά• στο πνεύμα και την ψυχή; η στην αγάπη του εαυτού μας και των επιθυμιών μας; Γιατί, αν είναι αντίθετα στις επιθυμίες σου και την αγάπη του εαυτού σου (ο οποίος είναι γενικά ο πρώτος εχθρός σου), δεν πρέπει να τα ονομάζης αντίθετα, αλλά να τα έχης για ευεργεσίες και βοήθεια του Υψίστου Θεού, οπότε και με χαρούμενη καρδιά και ευχαριστία να τα αποδέχεσαι• εάν όμως και είναι αντίθετα στο πνεύμα και την ψυχή, δεν πρέπει ούτε γι αὐτὸ να χάνης την ειρήνη της καρδίας σου, όπως θα μάθης στο επόμενο κεφάλαιο• το άλλο είναι να υψώσης τον νου σου στο Θεό, και με μάτια κλειστά (χωρίς να θέλης να γνωρίζης κάτι άλλο), να δέχεσαι κάθε περιστατικό από το σπλαγχνικό χέρι της θείας πρόνοιάς του, σαν πράγμα γεμάτο από διάφορα αγαθά (2).

1. Γι αὐτὸ και ο Αββάς Ισαάκ, όχημα και αμάξι του διαβόλου ονομάζει την σύγχυσι, πάνω στο οποίο καθήμενος εισέρχεται στη ταλαίπωρη ψυχή και την καταποντίζει (Λόγος λγ΄). και ο Πέτρος ο Δαμασκηνός λέγει• «Καμμία κακία δεν είναι τόσο εύκολη για την αμαρτία, όσο η σύγχυσις (Φιλοκαλία).

2. Γι αὐτό, άξιο μνήμης είναι εκείνο, που συνήθιζε να λέγη πάντα ο θείος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, σε κάθε περίστασι που του συνέβαινε, καλή και κακή, δυστυχή και ευτυχή• είναι δε το απόφθεγμα αυτό: «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν ου γαρ παύσομαι τούτο επιλέγων αεί επί πάσί μοι τοις συμβαίνουσι» (εκ των προς την Διάκονον Ολυμπιάδα επιστολών ια΄)• το οποίο και ο Θεσσαλονίκης θείος Γρηγόριος μιμούμενος, αυτό το ίδιο συνήθιζε και έλεγε, όπως βλέπουμε στο βίο του.

Από το βιβλίο «Αόρατος Πόλεμος»
Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτη, Κεφάλαιο ΙΣΤ, Μέρος 1ο
Επιλογή κειμένου – xristianos.gr

Πηγή: xristianos.gr